

Paragraffer om Seletøjet o. s. v. Jeg tror fremdeles, at det vil være nyttigt og nødvendigt at faa disse Bestemmelser ind i den eventuelle Lov.

Den højtærede Minister sympatiserede med Forbudet mod Kupering, hvad jeg noterer med Glæde. Endvidere var han ogsaa af den Mening, at det var en heldig Bestemmelse, der var sat ind i Lovforslaget angaaende Transport af Fisk. Men Ministeren var betænkelig ved Bestemmelsen om Kastration under Lokal Bedøvelse, saaledes som der staar i Lovforslaget, og denne Indvending har adskillige andre Talere sluttet sig til. I min første Tale gjorde jeg opmærksom paa en gammel Forordning af 1795, i hvilken der er givet en Lovordning af hele dette Forhold, og jeg vil spørge, om det dog ikke vilde være naturligt, at vi igen fik lovfæstede Regler, som viste sig praktiske for Menneskene og betryggende for Dyrene. Jeg vil føje til, at efter de Oplysninger, jeg har kunnet indhente, er det at bedøve et Dyr under en saadan Operation ikke nogen særlig omstændelig Historie. En Vædske, der hedder Cocain, paasprøjtes det Sted, hvor der skal skæres, og dette kan, paastaar de sagkyndige, fri Dyrene for de voldsomme, mange Gange ugelange Smertes, som følger af en saadan Operation. Men en saadan Bedøvning tillader ogsaa en langt renligere Udførelse af Operationen. Maa jeg oplyse, at om denne Sag siger Professor Mørkeberg ved Landbohøjskolen, at han bruger altid Kloroformering ved Kastration af Hingste, da disse Dyr er intelligente og deres Følelsesliv meget udviklet. Ved Tyre bruger han det derimod ikke, og paa Svin er Operationen meget let at udføre, saa der bruger han det heller ikke. Men Bedøvningen er let at udføre, og det forklares nærmere, hvorledes den udføres. Om lokal Bedøvning siger Mørkeberg og andre Veterinærer, at den ikke er praktisk ved større Dyr, da man paa dem maa indsprøjte den bedøvende Vædske saa dybt, at det gør lige saa ondt som selve Operationen. Men ved mindre Dyr kan den anvendes. Imidlertid skal jeg ikke opholde mig ved dette specielle Forhold mere, end jeg har gjort. Jeg gaar ud fra, at det er en Sag, som bedst kan drøftes i Udvalget, hvor man forhaabentlig vil komme til et tilfredsstillende Resultat.

Endvidere havde den højtærede Justitsminister en Indvending mod § 10, idet han sagde, at man ikke kunde paabyde, hvordan Heste- og Kostalde skulde indrettes. Jeg skal dertil svare, at det er jo

heller slet ikke Meningen at give almindelige Regler for Indretningen af Heste- og Kostalde. Det er kun Meningen at træffe saadanne Forholdsregler, hvorved man i saa høj Grad som muligt ophæver Brandfaren for Kreaturer, og det, mener jeg, kan ske ved de Bestemmelser, som findes i § 10. Naar andre ærede Talere har gjort gældende, at § 10 egentlig ikke havde sin Plads i dette Lovforslag, men at det var en Bestemmelse, som maatte indføres i Brandpolitiloven for Landet, skal jeg dertil sige, at det forekommer mig, at naar vi lovgiver om Dyrebeskyttelse, er det ganske rimeligt og naturligt at indsætte i den paagældende Lov alle de Bestemmelser, som sigter til at beskytte Dyrene, og der er ingen Tvivl om, at en Paragraf som denne i høj Grad vil være egnet til at værne Dyrene mod Brandfare. Jeg kan ikke se, hvorfor den ikke fuldt saa godt kan have sin Plads i dette Lovforslag. For Resten har vi vel ikke nogen Udsigt til at faa en Revision af Brandpolitiloven i en nær Fremtid, og saa vil det Spørgsmaal altsaa atter blive skudt ud. Jeg mener, det er rigtigst at tage det med allerede nu. I det hele vil jeg i denne Forbindelse sige, at jeg synes ogsaa, det er praktisk, at alle de Bestemmelser, som vedrører et saadant specielt Forhold, samles i en enkelt bestemt Lov i Stedet for at være spredte rundt omkring i andre Love.

Det glæder mig i øvrigt, at den højtærede Justitsminister kun havde en enkelt Indvending at gøre mod Bestemmelserne i § 11 angaaende Slagtning. Den Indvending, han havde, gik ud paa, at disse forskellige Bestemmelser vedrørende Slagtning vilde være en Ulempe for Husmændene. Jeg skal dertil sige — og det er ogsaa fremhævet af det ærede Medlem for Holstebro-Kredsen (Mølgaard-Nielsen) —, at det er jo efterhaanden blevet en Regel ude paa Landet, ogsaa hos Husmændene, at Slagtning foretages af en Fagmand, og det, at man skal bedøve en Gris med et Slag, forinden man stikker den, synes jeg ikke, der kan gøres nogen særlig Indvending imod. Det er ogsaa en meget let Sag. Men for øvrigt er det jo saadan med Slagtningen nu om Dage, særlig med Svineslagtning, at det er blevet en Storindustri, et Arbejde, som foregaar i store Etablissementer, og netop som Følge deraf vil det være saa meget lettere at gennemføre forskellige Bestemmelser, som kan humanisere Slagtningen, saaledes at der tilføjes Dyret den mindst mulige Lidelse.